

[Chr. Christiansen.]

en fra Pantelaanerforeningen. Det vil neppe overraske, at der findes en Pantelaanerforening, men at der desuden findes en særlig Forening af Pantelaanere for Lodsedler, er sikkert ikke almindelig bekendt.

De Oplysninger, der er tilgaaet Udvalget, har i høj Grad bestyrket Kravet om Gennemførelsen af de nye Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder. Spørgsmaalet om, hvorvidt Klasselotteriet burde have et større Antal Lodder end det nu i Loven fastsatte, tror jeg, vi foreløbig kan være enige om at henlægge, indtil man ser, hvilken Virkning de nye Bestemmelser i Lovforslaget faar. Overfor Udvalget er det nemlig oplyst, at der alene her i København er pantsat over 62 000 Lodsedler, og hertil kommer saa yderligere de Lodsedler, der er pantsat i Provinsen — ogsaa et ret betydeligt Antal —, og hvad der saa ellers ligger i forskellige Kommissionsforretninger — det er der for Øjeblikket ikke noget Tal paa.

Hele Udvalget indstiller derfor Lovforslaget til Vedtagelse med et Par smaa Ændringer, som er tiltraadt af den højtærede Finansminister. Ved Ændringsforslag Nr. 1 foreslaas en Tilføjelse til § 1. Den angaar Forhandlingen af Lodsedler ved Foranstaltning af Klasselotteriets Direktorat. Det foreslaas her at tilføje:

„for saa vidt angaar ikke fornyede Lodsedler, dog saaledes, at Fornyelsen af disse Lodsedler derefter atter finder Sted gennem de paagældende Klasse-lotterikollektører“.

Denne Ændring er i Overensstemmelse med en Opfattelse, som ogsaa den højtærede Finansminister ved første Behandling gav Udtryk for.

Ved Ændringsforslag Nr. 2 foreslaas der en Ændring i § 3 angaaende Tidspunktet for Ikrafttrædelsen af Bestemmelsen i § 2, den Bestemmelse, som drejer sig om Ophævelse af den Tilladelse, som Personer med Bevilling til at drive Pantelaanervirksomhed hidtil har haft til at afhænde de hos dem pantsatte Klasse-lotterisedler i den Stand, hvori Sedlerne er pantsat. Det vil altsaa sige, at Udvalget er blevet enigt om at forlænge Fristen for denne Ikrafttrædelse til 1. Januar 1933. Vi mener herved at have taget skyldigt Hensyn til de paagældende, saaledes at ingen kan føle sig forurettet. Vi tror, at denne Frist vil være tilstrækkelig til Afvikling af den Virksomhed, det her drejer sig om.

Jeg anbefaler at stemme for de to Ændringsforslag, der er stillet af Udvalget og tiltraadt af den højtærede Finansminister.

Elmquist: Paa mit Partis Vegne takker jeg den højtærede Finansminister for det Ændringsforslag, der er stillet til § 1, og hvorved den Regel slaas fast, som ogsaa Ministeren gav Tilslutning til ved første Behandling, at Fornyelsen af de Sedler, som ved Ledighed gaar til Salg gennem Direktoratet, skal gaa tilbage til Kollektørerne, saaledes at Salget af Lodsedlerne forbliver liggende ude hos Kollektørerne, som det ogsaa er bestemt i Loven af 1869 og stadig har været fastholdt gennem Tiderne.

Mit Parti har ogsaa kunnet tiltræde det til § 2 stillede Ændringsforslag. Ogsaa vi finder, at der bør tages et rimeligt Hensyn til Pantelaanerne, selv om disses Virksomhed har taget et Omfang — den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Chr. Christiansen) oplyste jo, hvor mange Lodsedler der blev forhandlet gennem disse Pantelaanere —, som man slet ikke havde forudset eller tænkt sig ved Lovens Givelse eller ved den Ændring i Loven, der fandt Sted i 1920. Vi mener dog, at man ikke kan nægte, at da de paagældende nu en Gang foretager denne Virksomhed paa Basis af en Lov, og altsaa paa lovlig Grund, er det rimeligt, at de faar en passende Tid til Afvikling af denne Virksomhed. Paa den anden Side mener vi ogsaa, at naar Afviklingstiden udstrækkes til et kvart Aar, saaledes at de paagældende faar Tiden indtil 1. Januar 1933 til denne Afvikling, maa de være tilfredse, saa er der taget tilstrækkeligt Hensyn til dem, og mere kan de ikke forlange.

Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Korsgaard: Baggrunden for Lovforslaget er jo, at man mener, der finder Handel Sted med Klasselotterisedler under saadanne Former, at det ikke er rigtigt at opretholde den, og jeg mener at kunne give den ærede Ordfører Ret i, at de Oplysninger, der er fremkommet under Udvalgsbehandlingen, for saa vidt har bekræftet dette. Ved Sagens første Behandling fremførte jeg, at efter min Mening var den rimeligste Vej til at undgaa dette, at der blev udstedt saa mange Lodsedler, som nu en Gang Markedet havde Brug for, og jeg konstaterer med Tilfredshed baade af den ærede Ord-